

loven, bliver Regelen i Virkeligheden den, at Gaver under 2.000 Kr. ikke beskattes, hvortil saa kommer de særlige Lempelser for Gaver til Børn, der er under Uddannelse, og til Forældre og Bedsteforældre. De nye Bestemmelser maa altsaa i Virkeligheden forstaaes som en Lempelse og ikke som en Skærpelse, og der vindes altsaa ved dem en Ensartethed i det hele Forhold, som man hidtil har savnet. Derimod vil Gaver, der ikke ydes til saadanne nærbeslægtede som de i Paragraffen omtalte, blive at beskattes efter Indkomstskattelovens Regler, selv hvor de gives som Arveforskud. Jeg tror, at disse Regler er gode og hensigtsmæssige, og jeg skal anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Maegaard: Efter den udførlige Genemgang af det foreliggende Lovforslag, som den højtærede Finansminister nu har foretaget, synes jeg ikke, der er Grund til at komme ind paa Lovforslagets Enkelt-heder. Jeg har den Opfattelse, at det første Afsnit af Lovforslaget, som angaar Arveafgift, har til Hensigt i nogen Grad at forøge Statens Indkomster ad denne Vej, og vi kan fra vor Side tiltræde den Maade, hvorpaa Forøgelsen foretages. Det andet Afsnit, som angaar Afgift af Gaver, har jeg tidligere, hvad jeg yderligere her fik bekræftet af den højtærede Finansminister, nærmest betragtet som en rent praktisk Foranstaltning, der ikke medfører større Afgift for den enkelte, men medfører, at man opnaar større Sikkerhed for, at den i Forvejen fastsatte Afgift af disse Gaver vil indkomme, og vi kan derfor ogsaa tiltræde denne Del af Lovforslaget. Som den højtærede Finansminister nævnte, vil Lovforslaget medføre, at der ad denne Vej tilføres Statskassen forøgede Indkomster, som er opgjort til mellem 2 og 3 Mil. Kr. Under Hensyn til, at man skønner, at Indtægten af Formue- og Indkomstskatten sandsynligvis i nogen Grad vil svigte, kan vi meget vel tiltræde, at der gøres Forsøg paa ad denne Vej at dække en saadan Mindreindtægt. Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Bramsnæs: Det Princip, der ligger til Grund for de foreslaaede Ændringer i Loven om Arveafgift, kan vi fra vor Side tiltræde, idet vi mener, at en Arveafgift er en Afgift, der er fortræffelig egnet til at give Staten Indtægt, og med de Satser, som er foreslaaet af Regeringen og ændret i Folketinget, vil jo Arveafgiften i særlig Grad

blive lagt paa de store Arvelodder, ligesom den hovedsagelig vil komme til at hvile paa de Arvinger, der staar Arveladeren fjernt, medens den nærmeste Slægt behandles lemfældigt. Der er altsaa fra vor Side intet i Vejen for at tiltræde Lovforslaget i den Skikkelse, i hvilken det foreligger. Den nye Bestemmelse angaaende Afgift paa Gaver kan vi ogsaa tiltræde. Det har hidtil været overordentlig vanskeligt at haandhæve Bestemmelserne om Beskatning af Gaver. Denne Beskatning skulde foregaa efter Indkomstskattelovgivningens Regler, og i mange Tilfælde blev det sikkert ogsaa oplyst, naar der var Tale om en saadan Gave; men der var utvivlsomt mange Tilfælde, i hvilke det ikke blev oplyst, fordi Folk i Almindelighed havde det Indtryk, at en Gave ikke var egentlig Indtægt. Og nægtes kan det heller ikke, at en Gave, navnlig naar den gives paa et tidligere Tidspunkt som Forskud paa Arv, mere ligner Arv end egentlig Gave i dette Ord almindelige Betydning. Men der var andre Ulemper knyttet til en Beskatning af Gaver efter Indkomstskattelovgivningen; der var det Forhold, at enhver Gave, selv om den var nok saa lille, i Virkeligheden skulde beskattes, og derved kom man ofte til at foretage Beskatninger, der forekom mange Mennesker mærkelige og upraktiske. Den nye Aftattelse af Bestemmelsen om Beskatning af Gaver fører altsaa hele Beskatningsspørgsmaalet ind under Arveafgiftsloven, og ved Beregning af Indkomstskatten fritages alle saadanne Gaver for Beskatning. Dette vil medføre en stor Lettelse med Hensyn til Indkomstskattens Ansættelse og med Hensyn til Afgørelsen af, hvordan Beskatningen skal foretages; det er der ingen Tvivl om. Enhver, der har praktisk med saadanne Sager at gøre, ved, hvor mange Vanskeligheder dette Spørgsmaal, Gavebeskatning, volder. Man vil altsaa kunne blive fri for disse Vanskeligheder paa dette Punkt, men det vil vel neppe undgaaes, at der kommer Vanskeligheder paa et andet Punkt, nemlig med Hensyn til, hvor disse Gaver nu skal beskattes. Men Vanskeligheder lader sig nu en Gang aldrig helt undgaa, og der er ingen Grund, i alt Fald for mig, til at tro, at disse Vanskeligheder med at faa paalidelige Oplysninger om Gaveindtægter, skulde blive i nogen Maade større ved at inddrage Beskatningen under Arvebeskatningen end ved, som hidtil, at lade den henhøre under Indkomstbeskatningen.

Der er den Fordel ved Lovforslaget, som det nu foreligger, at der er en Række